

Es representa 'La Corte del Faraón' en un Can Gomà ple com en les grans ocasions

Magnificència i elegància professional.

Amb aquestes paraules es podria descriure el treball realitzat per la Companyia de Sarsuela de la nostra ciutat.

La Companyia de Sarsuela de Mollet va citar tots els amants del gènere a presenciar dissabte passat a Can Gomà el seu darrer espectacle, *La Corte del Faraón*.

Un mal dia, potser, per sortir de casa; dissabte la pluja no va cesar en la seva voluntat de xafar actes. I els carrers de Mo-

era exactament la seva butaca. L'orquestra, dirigida per Enric Azuaga, donava la benvinguda al públic mentre afinava els instruments. *La Corte del Faraón*, l'obra del valencià Vicente Lleó que va ser censurada durant el franquisme, barreja sensualitat, comicitat, doble sentit i picaresca. A la fastuosa cort del faraó d'Egipte, els reis, els nobles i els sacerdots estan espectants a l'arribada victoriosa del general Putifar. Així com també l'espera la jove tabana Lota,

"La Corte del Faraón" va ser censurada durant el franquisme

llet es van tornar grisosos. Però dins el teatre de Can Gomà, la realitat era ben diferent. De mica en mica, els assistents anaven ocupant els seients, fins el punt que feia goig veure tot el teatre ple, com en les poques grans ocasions. Les entrades estaven numerades i hi va haver qui, com jo, va tenir algun que altre problema per trobar quina

El paper dels actors, moguts per les seves veus, fou l'esperat

que li ha estat destinada per esposa. Però Putifar arriba ferit, ocultant que té mal a una de les parts del cos més imprescindibles per consumir el matrimoni. I l'i-

nici de la comèdia es produeix amb el regal que li faran els faraons: un esclau israelita de nom José que serà el seu marmitó de cuina.

L'espectacle ofert per la companyia molletana va brillar, especialment, per la majestuositat del vestuari, dissenyat seguint la línia històrica de l'argument. Amb uns decorats senzills, els diferents quadres es van anar succeint de forma lleugera, fent pujar l'interès del públic en cada escena.

El paper dels actors, moguts per les seves veus, va ser l'esperat. Acom-

panyats i dirigits pel ritme que marcava la música, interpretació, humor i dansa van anar enganxant el públic amb l'obra.

Sens dubte, una opereta que Vicente Lleó va escriure per passar-ho bé. Tot plegat, enmig d'uns diàlegs i d'unes lletres musicals vives d'ironia. El treball que la Companyia de Sarsuela de Mollet ha realitzat amb la posada en escena de *La Corte del Faraón* no va decebre; sens dubte, un reflex dels onze anys d'existència de la formació molletana. ■ G.LL